

[Justitsministeren]

Det bemærkes i øvrigt, at arbejdsministeren over for mig har oplyst, at det på baggrund af dommen i den sag, der har givet anledning til spørgsmålet, nu vil blive overvejet i Arbejdsministeriet, i hvilket omfang sagen giver anledning til ændringer i arbejdsmiljølovgivningen. Det vil herunder blive overvejet, om arbejdsmiljølovens strafferammer kan anses for tilfredsstillende.

Spm. nr. S 77

Til *sundhedsministeren* (21/6 88) af:

Agerschou (SF):

»Hvad er årsagen til, at Sundhedsstyrelsens beslutning om at gøre det smertestillende stof dextropropoxyfen kopipligtigt er blevet udsat af Sundhedsministeriet?«

Begrundelse

Ifølge Jyllands-Posten den 21. juni 1988 har Sundhedsministeriet udsat en beslutning om at gøre det smertestillende stof dextropropoxyfen kopipligtigt. Stoffet, der forhandles herhjemme under navnene Abalgin, Abalgin Retard, Doloxene og Dextropropoxyfen DAK, har angivelig medført, at 66 mennesker i 1987 døde og 618 blev indlagt på grund af forgiftninger.

Kopieringspligt betyder, at Sundhedsstyrelsen skal have en kopi, hver gang der skal udskrives en recept. Derved bliver der større muligheder for at få et overblik over ordinationen. Denne beslutning har Sundhedsministeriet af en eller anden grund udsat.

Svar (27/6 88):

Sundhedsministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

På et møde den 2. juni 1988 meddelte Sundhedsstyrelsen de tre producenter af præparatet dextropropoxyfen i Danmark, Benzol Pharma A/S, Eli Lilly & Co. og DAK-Laboratoriet A/S, at Sundhedsstyrelsen inden for kort tid ville gøre dextropropoxyfen kopipligtigt. Selskaberne klagede herefter over Sundhedsstyrelsens beslutning til Sundhedsministeriet med skrivelser af henholdsvis 3. og 5. juni 1988 og bad om, at sagen blev udsat.

Selskaberne begrundede bl.a. deres klage med, at principperne om lovmæssig forvaltning ikke var overholdt, herunder at der var sket en tilsidesættelse af selskabernes partsbeføjelser efter forvaltningsloven.

På denne baggrund fandt Sundhedsministeriet, at det var nødvendigt at undersøge selskabernes klage, inden Sundhedsstyrelsens beslutning blev sat i værk.

Jeg har med skrivelse af 24. juni 1988 taget stilling til selskabernes klage.

Jeg har heri givet udtryk for, at jeg kan tilslutte mig Sundhedsstyrelsens ønske om at gøre dextropropoxyfen kopipligtigt.

Jeg har i øvrigt ikke fundet grundlag for at udsætte beslutningen yderligere med henblik på, at selskaberne kunne udøve de begærede partsbeføjelser.

Det er min opfattelse, at selskaberne ikke i denne sag har status som part.

Jeg har samtidig over for selskaberne beklaget, at Sundhedsstyrelsen ikke i overensstemmelse med reglerne i lov om offentlighed i forvaltningen har imødekommet selskabernes begæring om aktindsigt i Sundhedsstyrelsens sag om dextropropoxyfen.

Dette er d.d. påtalt over for Sundhedsstyrelsen.

Spm. nr. S 80

Til *socialministeren* (21/6 88) af:

Inger Stilling Pedersen (KRF):

»Hvad vil ministeren gøre for at bevare det frivillige sociale arbejde?«

Begrundelse

En undersøgelse fra Socialministeriet viser, at selvejende institutioner fra 1980 til 1986 har nedlagt 6 pct. af pladserne. Den udvikling er en klar trussel mod det frivillige sociale arbejde.

Det frivillige sociale arbejde udgør et godt og nødvendigt supplement til det offentlige tilbud. De private institutioner bidrager med nytænkning. I mange tilfælde opnås bedre resultater på de selvejende institutioner.

Socialministeriets undersøgelse antyder, at den politiske holdning i amter og kommuner kan være årsag til nedlæggelse af private institutionspladser.

Svar (24/6 88):

Socialministeren (Aase Olesen):

Ifølge bistandsloven påhviler det kommunalbestyrelsen at sørge for, at der er det nødvendige antal institutionspladser til kommunens beboere.